

2. Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.2.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 1 grudnia 2005 r.

w sprawie C-14/04 Abdelkader Dellas i in. przeciwko Premier ministre i in. (¹) (wniosek Conseil d'État o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 93/104/WE — Pojęcie „czasu pracy” — Zakres — Przepisy krajowe przewidujące w zakresie między innymi maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy próg korzystniejszy dla pracownika — Określenie wymiaru czasu pracy w niektórych organizacjach społecznych — Dyżur zakładowy wiążący się z koniecznością obecności pracownika w miejscu pracy — Okresy niewykonywania pracy w ramach takiego dyżuru — Krajowy mechanizm zróżnicowanego naliczania godzin obecności w zależności od natężenia pracy)

(2006/C 36/13)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-14/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Conseil d'État (Francja), postanowieniem z dnia 3 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 stycznia 2004 r., w postępowaniu: **Abdelkader Dellas, Confédération générale du travail, Fédération nationale des syndicats des services de santé et des services sociaux CFDT, Fédération nationale de l'action sociale Force ouvrière** przeciwko **Premier ministre, Ministre des Affaires sociales, du Travail et de la Solidarité**, przy udziale: **Union des fédérations et syndicats nationaux d'employeurs sans but lucratif du secteur sanitaire, social et médico-social**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, P. Küris i G. Arestis, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator; wydał w dniu 1 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Dyrektywę Rady nr 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stanowi przeszkodę dla istnienia przepisów Państwa Członkowskiego, które odnośnie do okresów dyżuru zakładowego wykonywanego przez pracowników niektórych organizacji społecznych oraz medyczno-społecznych zgodnie z systemem fizycznej obecności w miejscu pracy, przewidują, dla potrzeb obliczania efektyw-

nego czasu pracy system równoważnego czasu pracy jak system będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, jeśli nie gwarantują one przestrzegania wszystkich wymagań minimalnych wymienionych w dyrektywie w celu skutecznej ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników.

W przypadku gdy prawo krajowe ustala, zwłaszcza w zakresie maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy, próg korzystniejszy dla pracowników, właściwymi progi dla zbadania przestrzegania zasad ochronnych przewidzianych w tej dyrektywie są wyłącznie progi ustalone w dyrektywie.

(¹) Dz.U. C 59 z 06.03.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 8 grudnia 2005 r.

w sprawie C-33/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Telekomunikacja — Dyrektywa 97/33/WE — Art. 7 ust. 5 — Obowiązek weryfikacji zgodności systemów księgowania kosztów przez kompetentny, niezależny organ i publikowania oświadczenia o zgodności — Dyrektywa 98/10/WE — Art. 18 ust. 1 i 2 — Brak prawidłowego stosowania przepisów przyjętych w zakresie kontroli zgodności systemu księgowania kosztów przez krajowy organ regulacyjny i corocznej publikacji oświadczenia o zgodności — Dopuszczalność — Interes prawny we wniesieniu skargi — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Prawo do obrony — Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE — Przepisy przejściowe — Powstrzymanie się przez Państwa Członkowskie w okresie, w którym biegnie termin transpozycji dyrektywy od stanowienia przepisów o charakterze poważnie zagrażającym celowi dyrektywy — Oferta ramowa dotycząca wzajemnych połączeń)

(2006/C 36/14)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C- 33/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 29 stycznia 2004 r. **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: W. Wils i M. Shotter) przeciwko **Wielkiemu Księstwu Luksemburga** (pełnomocnicy: M. Thill i S. Schreiner, wspierani przez adwokatów A. Verheydena i F. Bimonta), Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, P. Küris, G. Arestis (sprawozdawca) i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 8 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: